

[Socialministeren.]

befale, at man stemmer imod de nævnte Forslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Aksel Larsen): Jeg tænkte jo nok, at jeg forgæves kunde efterlyse blot et Forsøg paa en saglig Begrundelse af den Behandling, der bliver vore Forslag til Del. Jeg efterlyste, hvorfor de først bliver behandlet nu, men det gives der altsaa ingen Begrundelse af. (*Socialministeren* [Steincke]: Det ved jeg ikke). Ministeren siger, at det ved han ikke. Ja, saa skal jeg indskrænke mig til at sige, at hvis der kan findes noget Menneske, der tror paa det, saa findes der i hvert Fald heller ikke mere end dette ene! Jeg har tidligere her paavist, at i lange Perioder manglede Rigsdagen Arbejdsstof, men sætte vore Forslag paa Dagsordenen, nej, det kunde ikke lade sig gøre. De kan komme paa Dagsordenen nu, hvor Vinteren er forbi, hvor det gælder om at jage Sagerne igennem, og hvor man dog synes for Velanstændighedens Skyld at maatte unde dem en rent formel Behandling.

Ministeren henviste i sine Bemærkninger i Hovedsagen til sine Udtalelser fra i Fjor, men det er ikke tilstrækkeligt at henvise til disse Udtalelser. For Eksempel hvad Forslaget om Kontrol med arbejdsløse og Udbetaling af Arbejdsløshedsunderstøttelse under ekstraordinær Arbejdsløshed angaar, siger Ministeren, at han henviser til, hvad han sagde i Fjor. Jeg har ikke Rigsdagstidende ved Haanden, men jeg husker det udmærket godt. Ministeren sagde, at han vilde ikke være med til at lempe Kontrollen for de arbejdsløse. Stod det til ham, skulde alle arbejdsløse komme til at gaa til Kontrol hver Dag, og det finder jeg Anledning til at faa gentaget nu. De arbejdsløse skal vide, at dette er Ministerens, det er Regeringens, det er Socialdemokratiets Indstilling over for dette Spørgsmaal. Dernæst udtalte Ministeren angaaende Udbetalingen, at hvis der var Misforhold, saa skulde de blive ændret. Jeg paapegede med det samme konkret, hvilke Misforhold der var, men de er ikke blevet ændret. Jeg henstiller til Ministeren selv at studere sine Udtalelser fra i Fjor. Han vil kunne kontrollere, at det er rigtigt, hvad jeg her siger. Jeg spørger altsaa: Hvorfor er disse Misforhold bl. a. vedrørende Udbetalingen til Arbejdsmændene ikke blevet afhjulpet?

Forslaget angaaende Krisehjælp er til Dels overflødig, navnlig fordi vi har Socialreformen, men ogsaa fordi der er gennemført noget saadant. Maa jeg erindre

Ministeren om, at det, der er gennemført, ophører 1. Maj — det burde ikke være Socialministeren ubekendt —, og vi er snart i Midten af April. Altsaa er det for saa vidt ikke upaakrævet, at disse Forslag kommer til Behandling netop nu, for saa kan vi jo efterlyse, hvad Regeringen har tænkt sig at gøre for de arbejdsløse fra og med den 1. Maj.

Hvorledes Forslag til Lov om Beklædningshjælp m. v. skal være overflødiggjort, kan jeg ikke rigtig forstaa. Det siger, at de paagældende skal have en kontant Udbetaling til Dækning af øjeblikkelige større Udgifter, og det Aars Ventetid, Forslaget har haft, har ikke gjort de arbejdsløses Stilling bedre; de trænger mere end nogen Sinde til denne Haandsrækning.

Ministeren møder vore Forslag med den almindelige Indvending, at de vil ikke kunne passes ind i Socialreformens Rammer, og derfor skulde vi undgaa den Slags Lovgivning. Hvorfor skal vi undgaa den Slags Lovgivning, naar Kommunerne foreslaar det, men ikke naar Regeringen foreslaar det? Ministeren siger jo selv, at der i Øjeblikket endnu eksisterer en Lov om Krisehjælp. Den kunde vi altsaa godt faa, men naar det er Kommunerne, der kommer med Forslaget, er det overflødig. Og hvorledes faar Ministeren sin Modstand til at harmonere med sine egne Udtalelser for nylig til Socialreformens Angribere, hvori han erklærede, at Socialreformens Takster i Virkeligheden er saa lave, at de hverken er til at leve eller dø af. Vi Kommuner har aldrig nogen Sinde brugt saa skarpe og kritiske Ord om Socialreformens Takster. Vort Ordvalg har ikke været saa rigt, og vi henstiller til Ministeren at overveje, hvem der paa bedste Maade har karakteriseret hans „Livsværk“, og om det er uberettiget, at vi undertiden har angrebet denne Reform, naar Ministeren selv bruger saadanne Ord som, at Taksterne er saa lave, at de hverken er til at leve eller dø af. Saadanne Takster trænger i høj Grad til at blive suppleret, og det er det, vort Forslag gaar ud paa, og alene gennem disse Udtalelser af Ministeren finder vi det begrundet, ikke alene at disse Forslag fremsættes, men ogsaa at de gennemføres.

Jeg kommer tilbage til Forslaget om Ændringer i Loven om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring. Der er ikke noget nyt i Forslaget, siger Ministeren og henviser til sine Udtalelser fra tidligere. Det forekommer mig, at der i høj Grad er noget nyt. Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse lader i denne Tid foretage Ur-